

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

De tristitia Inuidiæ, & Acediæ. cap. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Cicero, Secundo præmeditatio mali . Nam quæ ex improviso obveniunt magis opprimunt, at iacula præuisa minus feriunt. Tertio, Cum adest malum, cogitandum est tunc temporis magna nos virtutes exercere posse, scilicet patientiam, magnitudinem animi, vnionem cum Deo, & alia . Quarto cogita talem esse rerum humanarum conditionem . Quinto, cogita eum qui meret non adhibere malo remedium, sed sese frustra conficere. Sexto, reuoca in memoriam te alias passum similia, & euasisse : ita & præsentis angoris finem futurum . Septimo, cogitanda, quæ delectationem, modo vetita non sit, afferunt, optimum erit illud Psal. Memor fui Dei & delectatus sum.

In Tusc.

Psal. 76.

De Tristitia Inuidia & Acedia . Cap. XX.

Tristitia Inuidia pessima est, cuius turpitudine ex his locis persuaderi potest. Primò. Ex natura & actibus eius. Quid deformius quàm gaudere malo, dolere bono, contra illud Isa. Vt qui dicitis bonum malum, & malum bonum. Quid indignius quàm lætari si res male succedant, dolere si prospere? Contra illud maxime proprium naturæ principium: Flere cum sentibus, gaudere cum gaudentibus? Secundò. Ex causis quæ sunt, superbia, cupiditas, alienatio animi, odium. Tertio. Ex effectibus qui ex inuidia nascuntur, vt sunt reticere res aliorum, bene gestas, & cum adest occasio detrahere, de virtutibus aliorum imminuere, perperam interpretari, irridere per ironiam, detegere culpas, impedire alios, de statu deicere. Quarto Inuidia maximè aduersatur Deo, cuius bonitas est se communicare cum omnibus: Item Beatis, qui aliena felicitate lætantur, vt sua; legi naturæ quæ iubet vt eadem alijs faciamus, quæ nobis fieri vellemus; Charitati Christianæ, quæ, vt Paulus ait, non æmulatur, non agit perperam, non quarit quæ sua sunt, congaudet, & miseretur. Quinto, Hominem maximè similem diabolo facit, qui totus est in nostris malis curandis & impedienda salute. Sexto suum etiam auctorem rodit & cruciat, cumque sit iniustissima contra omnes, in hoc est iustissima, quod inuidum flagellat, ac punit, & persequitur. lege Cypri. de zelo & inuidia. Bas. Chryf. Damasc. &c. Acedia est tristitia seu tedium in bono opere, ex qua nascitur desidia, ac segnitias. hanc expellendam ex animis insistat orator, & adhibebit pigris ac desidios calcariâ ex his locis. Primò explicando ac describendo actus eius indignos homine

Contra tristitiam Inuidia loci.

Isa. 5.

Rom. 12.

I. Cor. 13.

Tristitia Acedia arguitur.

sapiente atque industrio, vt sunt dedere se otio ac ignauia, non occupari rebus vtilibus, fugere laborem, inutilia cogitare, conseruari ludos ac ludicra sine vilo fructu, vanis colloquijs tempus terere, aliorum vtilitati ac beneficio non seruire, proximum in negotijs non iuuare, suscepta negotia negligenter tractare, res spirituales frigidè admodum exercere, consueta ac pia christianæ Religionis officia prætermittere, & alia huiusmodi, ex quibus satis apparet quam sit spiritus hic Accidit fugiendus. Secundò tristitia hæc pugnat cum natura rerum omnium, quæ semper aliquid operantur, & præsertim hominis cuius perfectio in operatione sita est. Tertiò affert secum hæc tristitia & tedium multa mala teste Salomone: Multam malitiam docuit otiositas, qui enim talis est non solum diuinis rebus non occupatur, sed etiam obijcit se periculo multarum têtationum ac peccatorum. Pigredo immittit soporem. Quartò Proponendum est nos in hac vita à Deo positos vt milites, vt agricolas, vt operarios, & nobis concessum vitæ præsentis tempus, vt per actiones, felicitatis æternæ præmium promereamur, alioquin excludendi ab eo tanquam desides. Quintò, Otium & pigritia multas secum afferunt molestias. In desiderij est omnis otiosus, & desideria occidunt pigrum Vult & non vult piger. Sextò exempla Christi & Sanctorum proponenda, qui tam multa ac tanto Spiritus seruore peregerunt. Septimò, Tempus vitæ breuissimum. mortem semper impendere, multum nobis superesse ad satisfaciendum, æternitatem nobis repositam futuri præmij vel pænæ. Dæmones non dormire: tam multos egregiè laborare in rebus terrenis ac momentaneis. Denique exaggerare poterit contra hoc vitium, quam sit omnino absurdum, rectè facere cum molestia, opera enim bonæ delectationem habent, & alacriter fieri debent & eo modo diuturniora sunt. Hactenus de passionibus partis concupiscibilis.

Spes & desperatio. Cap. XXI.

Spes quid sit. **I**N parte animæ quæ Irascibilis dicitur, quinque passiones ponunt Theologi, quarum est primum pars, spes & eius contraria Desperatio. Est autem spes commotio huius appetitus ad prosequendum arduum, sed quod possit, difficultate victa, venire in potestatem: & quamuis, vt passio, est in appetitu sentiente, tamen nos extendemus quæ dicturi sumus, etiam ad
supe-